

(קהלת ח ז) כי גָּבֵהּ מַעַל גָּבֵהּ שִׁמְרָר וְגַבְּהִים עַלְיָהֶם, וכן בְּכָל פּוֹכֶב וּמְזֻל, בְּכָל שְׁפָטוֹב (תהלים קג ט) וּמְלֻכּוֹתָו בְּכָל מְשֻׁלה, וְזֹהוּ וּבְיד הנְּבִיאים אֲדֹרָה (הושע יב יא), ולכָל אָחָד נְדָמָה כְּפִי כָּחוֹ, שַׁהְיָא נְשַׁמְתוֹ, וְהַבָּן אָמַן בְּכָל פָּחוֹ.

יה"ה הוא בכתיר, שהיה קודם שנברא העו"ם שנברא העולם הוא ושמו בלבד בכתיר, כשהברא העולם, במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, במדליק גור מנור ואינו חסר מן הראשונה ולא לחברתה, עד אין סוף ואין פכלית.

ומי שמכיר אותו בזאת כמו שמכיר אותו בעליונים ובמחותנים, בעבור שהיא כלולה מהעלונים, והיא יחד וקשר כלם, והיא מתלבשת במחותנים, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כ) אל יתהלך במתחלל כי אם בזאת, היא נקראת נבואה מצד הנביאים, חכמה מצד החכמים, שלפָרִירות נקראו חכמים. ועشرים ושモונה אותיות הן לכל מעשה בראשית, וכלוּן הן בין לכתיבת בין לכל דבר שיעשה בידים, שמעשה של עשרים ושモונה פרקים הם בעשר אצבעות, וזהו הסוד, מההפוך אל הפעול, והപכל בחכמה, וסוד הרابر - בולם בחכמה עשית.

יש חכמה מצד של האותיות, ויש חכמה מצד של הנגידות, שהאותיות הן בת קול, יבקהן סוד הרבר או לרשותה ולכל דבר שתלי בדרישה. הפגמים הם למתשבה, והם בסוד הפתוחה קונה ולחשב מתחשבת וכו', וכן בולם תלמידים בשיכינה הפתחותנה, והיא הפכל של כלם.

ובסוד זה תמצא את הטעמים ונגידות ואותיות, וכן בכל אות

וגבוזים עליהם, וכן בכל פוכב ומزل, כמו שפטות (תהלים קג ט) ומלוכותו בכל משלה, וזהו וביד נדרמה מפני فهو שהיא נשמהתו, והבן אמן בכל فهو.

יה"ה הוא בכתיר, שהיה קודם שנברא העו"ם הוא ושמו בלבד בכתיר, כשהברא העולם במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, במדליק גור מנור ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה, עד אין סוף ואין פכלית.

ומי שמכיר אותו בזאת, כמו שמכיר אותו בעליונים ובמחותנים, בעבור שהיא כלולה מהעלונים, ואיה יהוד וקשר כלם, והיא מתלבשת במחותנים, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כ) אל יתהלך במתחלל כי אם בזאת, היא נקריאת נבואה מسطרא דنبيיא, חכמה מسطרא דחכמייא, דכל ספירן אתקריאו חכמים.

וב"ח אתון אינון לכל עובדא דברראשית, וכלהוּן אינון בין לכתיבה בין לכל מלה דיתבעיד בידין, דעובדא דכ"ח פרקין אינון בעשר אצבעאן, ורא איהו רזא מהפוך אל הפועל, וכלא בחכמה, ורא דמלה (תהלים קד יד) כלם בחכמה עשית.

אות חכם"ה מسطרא דאתון, ואות חכמה מسطרא דנקודין, דאתון אינון בת קול, ובহוּן רזא דדברא לדרשא ולכל מלה דתלייא בדרשא, פגין אינון למתחשה, ואיןון ברזא דהאי קרא (שמות לא ד) ולחשוב מתחשות וכו', וכלהוּן פליין בשכינטא מטא, וαιיה כללא דבלחוּ.

וברזא דא תשכח טעמין ינקודין ואתון,